

மார்க்கரீதியான நமது நடைமுறைகளில் ஒரு வசனப்பகுதியை நடைமுறைப்படுத்துவது எவ்வாறு

[பகுதி 1]

தொடங்குவதற்கு: இன்றைய நாட்களில் மக்கள், “தேவனை நான் எவ்வாறு ஆராதிக்க வேண்டும்?”: “இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் அவரது சபை எதைப்போன்று இருக்க வேண்டும்?”: “மீளக்கட்டுவித்தல் என்ற கருத்தைப் பற்றி விஷயம் என்ன?” என்று கேட்கின்றனர். முதலில் நாம், கிறிஸ்துவினாலும் அவரது அப்போஸ்தலர்களினாலும் அமைக்கப்பட்ட முதல் நூற்றாண்டு சபையின் வடிவமைப்பைப் பின்பற்றுவதன் மதிப்பைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக.

நாம் விசுவாசிப்பது என்ன (இறையியல் ரீதியான நடைமுறைப்பயன்பாடு) மற்றும் நாம் எவ்வாறு வாழவேண்டும் (ஒழுக்க மற்றும் நெறிமுறை ரீதியான நடைமுறைப்பயன்பாடு) ஆகியவற்றிற்கு வேதாகமப் போதனைகளை நாம் நடைமுறைப்படுத்துவது அவசியமாக இருப்பது போலவே, மார்க்க ரீதியாக நாம் செய்வது என்ன என்பதற்கும் வேதாகம போதனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவது நமக்கு அவசியமாக உள்ளது. இன்றைய நாட்களில் பலர், மார்க்கரீதியான நடைமுறைகளில் வேதாகம போதனைகளை நடைமுறைப் படுத்துவது எப்படி என்று ஆச்சரியப்படுகின்றனர். அவர்கள், “முதல் நூற்றாண்டு சபையைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் போதனைகள், நாம் எவ்வாறு ஆராதிக்கிறோம், நாம் வடிவமைக்கும் சபையின் வகை என்ன மற்றும் இன்றைய நாட்களில் நாம் இராட்சிக்கப்பட்டிருத்தல் பற்றி நாம் போதிப்பது என்ன என்பவற்றிற்கு என்ன செய்கிறது?” என்று கேட்கின்றனர்.

இந்தப் பாடங்கள் முழுவதிலும் நாம், இயேசு மறுபடியும் வரும் வரைக்கும், சபை பின்பற்றுவதற்கு ஒரு “மாதிரியை” புதிய ஏற்பாடு அளிக்கிறது என்று யூகிக்கிறோம். உண்மையில் அந்த நம்பிக்கையே, பல நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, கிறிஸ்துவின் சபைகளின் பெரும்பான்மையான பண்பாக

அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவின் சபையார்கள் யாராக உள்ளனர்? “நாம், முதல் நூற்றாண்டு சபையைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாடு போதிப்பது என்ன என்பதைக் கண்டறிவதற்குப் புதிய ஏற்பாட்டிற்குத் திரும்பச் செல்லும்படியும், பின்பு அதன் ஒவ்வொரு சாராம்சத்திலும் நமது சொந்தக் காலத்தில் சபையை மறுபடியும் ஏற்படுத்தும்படியும் மக்களை வேண்டிக்கொள்பவர்களாக இருக்கிறோம்” என்று நாம் பதில் அளிக்கலாம். இந்த முயற்சியை நாம், “மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான வேண்டுகோள்” என்று அழைத்துள்ளோம்.

புதிய ஏற்பாட்டு சபையை மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான அவசியமானது சந்தேகப்படப் பட்டுள்ளது. சபையின் மார்க்கரீதியான நடைமுறைகளில் வேதவாக்கியங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது எவ்வாறு என்பதில் நாம் கருத்து ஒருமைப்படக் கூடும் முன்பு, புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவத்தை மீளக்கட்டுவித்தல் என்ற கருத்தின் மதிப்பைப் பற்றி நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். இந்த வேண்டுகோள் மதிப்புடையது தானா? இந்தப் பாடமானது மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான வேண்டுகோளை முன்வைத்து அதைத் தற்காப்பதாக இருக்கும்.

மீளக்கட்டுவித்தலின் கொள்கையை முன்வைத்தல்

மீளக்கட்டுவித்தலின் வேண்டுகோளுக்கான அடிப்படைக் கோட்பாடு என்ன? இந்த இயக்கத்தின் பின்னால் உள்ள சில உண்மைகளை நாம் கண்ணோக்குவோமாக.

இயேசுவே சகல அதிகாரமும் கொண்டுள்ளார், மற்றும் அவரது அதிகாரத்துடன் தான் அப்போஸ்தலர்கள் போதித்தனர். பிரதான கட்டளையைக் கொடுத்ததில் இயேசு பின்வருமாறு கூறினார்:

அப்பொழுது இயேசு சமீபத்தில் வந்து, அவர்களை நோக்கி: வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன் என்றார். ஆமென் (மத்தேயு 28:18-20).

அப்போஸ்தலர்கள் போதித்தவற்றை அவர்கள் கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்தினாலேயே போதித்தனர். ஆகையால் அவர்களின் செய்தியானது தேவனுடைய வசனமாக இருந்தது. 1 தெசலோனிகேயர் 2:13ம் வசனம், “ஆகையால், நீங்கள் தேவவசனத்தை எங்களாலே கேள்விப்பட்டு ஏற்றுக்கொண்டபோது, அதை மனுஷர் வசனமாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல், தேவவசனமாகவே ஏற்றுக்கொண்டதினாலே நாங்கள் இடைவிடாமல் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகிறோம்; அது மெய்யாகவே தேவவசனந்தான், விசுவாசிக்கிற உங்களுக்குள்ளே அது பெலனும் செய்கிறது” என்று கூறுகிறது.

இயேசுவின் அதிகாரத்தைக் கொண்டு அப்போஸ்தலர்கள், பல்வேறு இடங்களில் சபையை நிலைநாட்டினர். ஏவுதல் பெற்ற அப்போஸ்தலர்கள்,

பரிசுத்த ஆவியானவரால் சகல சத்தியத்திற்குள் வழிநடத்தப்பட்டு (யோவான் 16:13), பிரதான கட்டளையில் தரப்பட்ட கர்த்தரின் அறிவுறுத்துதல்களைப் பின்பற்றி, சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கச் சென்றனர். அவர்கள் பிரசங்கிக்கையில், மக்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்று சபையில் சேர்க்கப்பட்டனர் (நடபடிகள் 2:41; 1 கொரிந்தியர் 12:13), மற்றும் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் சபைக்குழுங்களாக அமைக்கப்பட்டனர்.

இந்த சபைக்குழுமங்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவமைப்பின்படி அப்போஸ்தலர்களால் நிலைநாட்டப்பட்டன. ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களின் உள்ளூர் குழுக்கள் எல்லாம் அதே மாதிரியாகவே ஒருங்கமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் யாவரும் ஒரே மாதிரியில் ஆராதித்தனர், மற்றும் அவர்களுக்கு ஒரேவிதமான உபதேசம் போதிக்கப்பட்டது (காண்க 1 கொரிந்தியர் 4:17). பல வழிகளில் அவர்கள் ஒன்றுபோல இருந்தனர் என்ற உண்மையானது, அவர்களை (சபைக்குள்) நாட்டி வழிநடத்தியிருந்த ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்களால் பின்பற்றப்பட்ட வடிவமைப்பு ஒன்று நிலவியிருந்தது என்பதற்குச் சாட்சியம் அளிக்கிறது. அதுபோலவே, சபைக்குழுமங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்பு, அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துதல்கள் தரவும், விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டிருப்பதற்காக அவர்களைப் புகழவும் அல்லது அவ்வாறு செய்யத் தவறியதற்காக அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளவும், ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்கள் அவர்களுக்கு எழுதினர் என்ற உண்மையும் செய்கிறது. முதல் நூற்றாண்டு சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்களில் புகழ்ச்சியும் குற்றம் சாட்டுதலும் உள்ளடங்கின என்ற உண்மையானது, அவர்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படக்கூடும்படிக்கு ஒரு தர அளவை நிலவியதை நிரூபிக்கிறது.

சபைக்கான புதிய ஏற்பாட்டு வடிவமைப்பு, உண்மையில் ஒரு இடத்தில் நிலவியிருந்த சபைக்கானதாக இருக்கவில்லை. மாறாக அது, கர்த்தரின் சபையினுடைய ஒவ்வொரு சபைக்குழுமமும் மதிப்பீடு செய்யப்படுவதற்கான தர அளவையாக இருந்தது.

பல நூற்றாண்டுகளினூடே சபைக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பதை அந்த வடிவமைப்பு நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. மக்கள், “உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம்” (மத்தேயு 28:18-20) இயேசுவின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று இயேசு நோக்கக் கொண்டிருந்தார். பவுல் பிரசங்கித்த செய்தியானது ஒருபோதும் மாற்றப்படக்கூடாது என்று அவர் நம்பினார்; எவரொருவரும் - வானத்தில் இருந்து வருகிற ஒரு தூதர்கூட - வேறொரு சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தால், அவர் சபிக்கப்பட்டவராக இருப்பார் என்று அவர் கூறினார் (கலாத்தியர் 1:8, 9). அப்போஸ்தலர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் பிரசங்கித்த அந்த உபதேசத்தை “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசம்” என்று யூதா விவரித்தார் (யூதா 3).

முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே மக்கள் புதிய ஏற்பாட்டு வடிவமைப்பை விட்டுப் பிரிந்தனர். விசுவாச விலக்கம் ஒன்றைப் பற்றி அப்போஸ்தலர்கள் முன்னுரைத்தனர் (நடபடிகள் 20:29, 30; 1 தீமோத்தேயு 4:1-3; 2 தீமோத்தேயு 4:3, 4; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:3, 4); மற்றும் அப்போஸ்தலிக்க யுகத்தின் முடிவுக்குப் பின்பு, அந்த முன்னுரைத்தல் உண்மையாயிற்று. பல அம்சங்களில் சபை, “விசுவாசத்தை” விட்டு விலகிற்று.

நமது காலகட்டத்தில், முதல் நூற்றாண்டில் இருந்த சபையை

மீளக்கட்டுவித்தல் அல்லது அதை இருக்கக் கொண்டுவருதல் என்பதே மீளக்கட்டுவித்தலின் நோக்கமாக உள்ளது. நம்மைச் சுற்றிலும் உள்ள மார்க்கக் குழுக்கள் விசுவாச விலக்கத்தினால் மோசம்போக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதால், அவர்களைச் சீரமைத்தல் என்பது மீளக்கட்டுவித்தலின் இலக்காக இருப்பதில்லை; அதற்குப் பதிலாக, முதல் நூற்றாண்டு சபையை நமது முன்மாதிரியாக நோக்குதல் என்பதே குறிக்கோளாக உள்ளது. அந்த சபை கிறிஸ்துவினால் கட்டப்பட்டது (மத்தேயு 16:16-19) மற்றும் அது அப்போஸ்தலர்களால் வழிநடத்தப்பட்டது! இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் அதற்குள் சேர்க்கப்பட்டனர். அந்த சபையில் மாத்திரமே தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருத்தல் குறித்து நாம் நிச்சயமாக இருக்க முடியும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி, முதல் நூற்றாண்டு சபையின் வடிவமைப்பை நாடி, பின்பு அதைப் பின்பற்றுதல் என்பது மீளக்கட்டுவிக்கும் முறையாக உள்ளது, புதிய ஏற்பாடு, சபைக்கான வடிவமைப்பாக இருப்பதில்லை; அது சபைக்கான வடிவமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. முதல் நூற்றாண்டில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இருந்த சபையானது ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவமைப்பின்படி கட்டி எழுப்பப்பட்டதாக இருந்ததால், புதிய ஏற்பாட்டைப் படிப்பதன் மூலம் அந்த வடிவமைப்பைக் கண்டறிந்து அதைப் பின்பற்றுதல் சாத்தியமானதாக உள்ளது.

புதிய ஏற்பாட்டு சபையுடன் தொடர்புடைய ஒவ்வொரு விஷயமும், காலத்தைத் தாண்டி நிலைத்திருக்கும் சபைக்கான வடிவமைப்பின் பாகமாக இருப்பதில்லை. சில - ஒருவரை ஒருவர் “பரிசுத்த முத்தத்துடன்” வாழ்த்துதல் (ரோமர் 16:16) என்பது போன்ற - நடைமுறைகளை, கலாச்சாரம் தீர்மானித்தது. மற்ற நடைமுறைகள் சபையின் தொடக்கநிலையுடன் தொடர்புடையவையாக இருந்தன. முதல் நூற்றாண்டு என்பது, சபைக்காகத் தேவன் மாபெரும் செயல்களை நிகழ்த்தியிருந்த ஒரு விசேஷித்த காலமாக இருந்தது:

- அதை வழிநடத்துவதற்கு அவர் அப்போஸ்தலர்களை நியமித்தார்.
- அதை அவர் நேரடியாக ஏவுதல் பெற்ற அல்லது தாம் தரிசனங்களைத் தந்திருந்த மனிதர்கள் மூலம் வழிநடத்தினார்.
- ஏவுதல் பெற்ற செய்தியான புதிய ஏற்பாட்டைப் படிப்படியாக சபைக்கு அவர் கொடுத்தார்.
- அவர் சிலருக்கு (அப்போஸ்தலர்களுக்கும் கொர்நேலியு மற்றும் அவரது வீட்டாருக்கும்) பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்.
- அவர் சில கிறிஸ்தவர்களை, அந்நிய பாஷைகளில் (அவர்கள் படித்திராத மொழிகளில்) பேசுதல் உட்பட அற்புதங்கள் நிகழ்த்தக் கூடியவர்கள் ஆக்கினார்.

சபையின் தொடக்கநிலை கடந்து சென்றபோது, இந்த நடைமுறைகள் யாவும் ஒழிந்து போயின (காண்க 1 கொரிந்தியர் 13:8-10).

முதல் நூற்றாண்டின் இந்த நடைமுறைகளில் சில - சபையை வழிநடத்த அப்போஸ்தலர்களைக் கொண்டிருத்தல் போன்றவை - ஒழிந்து போயிருக்கையில், மற்ற நடைமுறைகள் சில - அந்நிய மொழிகளில் பேசுதல் மற்றும் குணமாக்குதல் போன்றவை - இன்னும் நிலைத்துள்ளன என்று நம்புதல், சீர்பொருத்தம்

அற்றதாக உள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டின் அற்புத வரங்கள் ஒரு “சிப்பமாக” இருந்தன (காண்க மாற்கு 16:17, 18; 1 கொரிந்தியர் 12:8-10); அவற்றில் ஏதாவது இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவர்கள் பயன்படுத்தக் கிடைக்கிறது என்றால், மற்றவையும் அவ்வாறே கிடைக்க வேண்டும். ஆகையால், தேவனுடைய வல்லமையினால், புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலங்களில் இந்த வரங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது போன்று, (இன்றைய நாட்களில்) கிறிஸ்தவர்கள் பாஷைகளைப் பேச அல்லது மக்களைக் குணமாக்க முடியும் என்றால், அவர்கள் மரித்தோரை எழுப்ப வல்லமையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்!¹

புதிய ஏற்பாட்டு சபையுடன் தொடர்புடைய ஒவ்வொரு விஷயமும், கிறிஸ்தவ யுகம் முழுவதற்குமான தேவனுடைய வடிவமைப்பின் பாகமாக இருப்பதில்லை என்பதால், மீளக்கட்டுவித்தல் கொள்கையை நடைமுறையில் இருவதில், விளக்கவுரையாளர் கவனத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மீளக்கட்டுவித்தல் கொள்கையைத் தற்காத்தல்

புதிய ஏற்பாட்டு சபையை மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான வேண்டுகோள் தற்காக்கப்படக் கூடியதாக உள்ளதா? இதன் மதிப்பையும் செல்லத்தக்க தன்மையையும் நிரூபிப்பதற்கு ஐந்து விவாதங்கள் முன்வைக்கப்பட முடியும்.²

(1) *மீளக்கட்டுவித்தல் வேண்டுகோள் வேதாகம ரீதியானதாக உள்ளது.* தொடக்கத்தில் தேவன், சபைக்குக் கொடுத்திருந்த வடிவமைப்பிற்குத் திரும்பச் செல்லுதல் என்பது வேதாகம ரீதியானதாக உள்ளது. தேவன் தாம் குறிப்பிட்டிருந்த வடிவமைப்பைத் தமது மக்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதில் அக்கறை உள்ளவராக இருக்கிறார். மோசேயினிடத்தில் அவர், “மலையிலே உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட மாதிரியின்படியே நீ எல்லாவற்றையும் செய்ய எச்சரிக்கையாயிரு” என்று கூறினார் (எபிரெயர் 8:5). தேவனுடைய மக்கள் அவரது வடிவமைப்பை விட்டுப் பிரிந்தபோது அவர், “வழிகளிலே நின்று, பூர்வ பாதைகள் எவையென்று கேட்டு விசாரித்து, நல்ல வழி எங்கே என்று பார்த்து, அதிலே நடவுங்கள்” என்று கேட்டுக்கொண்டார் (எரேமியா 6:16அ). தேவன் தமது வடிவமைப்பைப் புற்றி அக்கறை கொண்டவராக இருக்கிறார், மற்றும் அதிலிருந்து நாம் விலகிச் சென்றிருந்தால், நாம் அதற்குத் திரும்ப வேண்டும் என்று அவர் நம்மிடத்தில் விரும்புகிறார்.

அப்போஸ்தலர்களின் காலத்தின்போது போதிக்கப்பட்டவற்றை மாத்திரம் பிரசங்கித்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துதல் வேதாகம ரீதியானதாக உள்ளது. வேறு எதையும் பிரசங்கித்தல் என்பது ஆக்கினையை அழைத்தலாக உள்ளது என்று பவுல் கூறினார் (கலாத்தியர் 1:8, 9). வேதாகமத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுதல் என்பது வேதாகம ரீதியானதாக உள்ளது, ஏனெனில் அந்தப் புத்தகத்தில் சுயாதீனப் பிரமாணமாகிய பூரணப் பிரமாணம் அடங்கியுள்ளது (யாக்கோபு 1:25); அது முழுநிறைவானதாக உள்ளது, மற்றும் அது நம்மைப் பூரண மனிதர்கள் ஆக்குகிறது (2 தீமோத்தேயு 3:16, 17). அது தேவனிடத்தில் இருந்து வந்தது என்பதால், நாம் அதை மாற்றத் துணியாது இருப்போமாக (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:18, 19).

புதிய ஏற்பாட்டில் போதிக்கப்பட்ட நடைமுறைகளை மீளக்கட்டுவிக்கும்படி மனிதர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுப்பது வேதாகம ரீதியானதாக உள்ளது என்பது நிச்சயம். சபையானது “தேவன் தம்முடைய [கிறிஸ்துவினுடைய]

சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்கொண்டது” என்று பவுல் விவரித்தார் (நடப்புகள் 20:28). சபைக்காக இயேசு மரித்தார்; அவர் தமது சொந்த இரத்தத்தைத் கிரயம் கொடுத்து அதை வாங்கினார்! எனவே அந்த சபையை மீளக்கட்டுவிக்க நாம் விரும்புதல் என்பது வேதாகமரீதியானதாக உள்ளது! வேதாகமத்தை விசுவாசித்து வேதாகமத்தை நேசிக்கிறவர்களுக்கு, வேதாகமத்தின் சபையை மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான வேண்டுகோளைக் காட்டிலும் அதிகம் பிரியமானது வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது!

(2) மீளக்கட்டுவித்தல் சாத்தியமானதாக உள்ளது. இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டிலும் கூட, முதல் நூற்றாண்டு சபையை மீளக்கட்டுவித்தல் சாத்தியமானதாகவே உள்ளது. ஏன்? தேவனுடைய வசனமே இராஜ்யத்தின் விதையாக உள்ளது என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது (லுக்கா 8:11). மற்றும் நாம், “தேவனுடைய வார்த்தையானது ஜீவனும் வல்லமையும் உள்ளது” என்றும் வாசிக்கிறோம் (எபிரெயர் 4:12; காண்க 1 பேதுரு 1:23).

விதைகள் “தங்கள் தங்கள் ஜாதியின்படியே” புதிய ஜீவன்களை உருவாக்குகின்றன (ஆதியாகமம் 1:11, 12), மற்றும் அவைகள் தங்கள் வகையையே எப்போதும் உருவாக்குகின்றன. தர்ப்பூசனி விதை எப்போது எங்கு நடப்பட்டாலும் தர்ப்பூசனிப் பழங்களையே உருவாக்குகிறது. அது ஆஸ்திரேலியா, ஆப்பிரிக்கா அல்லது ஆசியா என்று எங்கு நடப்பட்டாலும், அது தர்ப்பூசனிப் பழங்களையே உருவாக்கும். அப்படிப்பட்ட விதை, முதல் நூற்றாண்டில் விதைக்கப்பட்டபோது, தர்ப்பூசனிப் பழங்களையே உருவாக்கிற்று; மற்றும் அது இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் விதைக்கப்பட்டாலும் - அதற்குள் உயிர் நிலைத்திருக்கும் வரையிலும் - அது தர்ப்பூசனிப் பழங்களையே உருவாக்கும்.

இதே விஷயம், இராஜ்யத்தின் “விதையான” “தேவனுடைய வசனத்திற்கும்” உண்மையானதாக உள்ளது. அது எங்கு மற்றும் எப்போது - நந்த நாட்டிலும், முதல் நூற்றாண்டில் அல்லது இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் - விதைக்கப்பட்டாலும் அது ஒரே விஷயத்தையே உருவாக்கும்: அது புதிய ஏற்பாட்டின் சபையாகிய இராஜ்யம் என்பதாக மாத்திரமே உள்ளது! அத்துடன் வேறு எதுவும் நடப்படாத வரையிலும் அது, புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் வாசிக்கும் அதே சபையை உருவாக்கும்!

தேவனுடைய வசனமாகிய விதையானது, முதல் நூற்றாண்டில் உண்டாக்கிய அதையே இன்றைய நாட்களிலும் உருவாக்கும் என்று நம்புதல் நியாயமானதாக உள்ளது. அப்போது கிறிஸ்தவர்களாவதற்கு மக்கள் என்ன செய்தனரோ, அதையே நாம் செய்து, கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் வாழுதலிலும் ஆராதிப்பதிலும் அவர்கள் செய்ததையே நாமும் செய்தால், அவர்களைப் போன்றே மிகச்சரியாக நாமும் இருக்க மாட்டோமா? நாம் யாவரும் கிறிஸ்தவர்களாக மாத்திரம், கிறிஸ்துவின் சபையின் உறுப்பினர்களாக இருப்போம் - அதைவிட அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ நாம் இருக்க மாட்டோமே.

(3) முதல் நூற்றாண்டு சபையை மீளக்கட்டுதல் விரும்பத் தக்கதாக உள்ளது. இது வேதாகம ரீதியானது என்பதால் அடிப்படையில் இது விரும்பத் தக்கதாக உள்ளது. இருப்பினும் அத்துடன் கூடுதலாக, கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவர்கள் மத்தியில் ஒருமைப்பாட்டை இது மேம்படுத்தும் என்பதாலும் விரும்பத் தக்கதாக உள்ளது.

விசுவாசிகள் யாவரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார் (யோவான் 17:20, 21; 1 கொரிந்தியர் 1:10). கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் யாவரும், பல்வேறு வழிகளில் ஒருமைப்பாட்டிற்காகப் பிரயாசப்படுகின்றனர் - எடுத்துக்காட்டாக அவர்கள், பெரிய நாமகரணக் கூட்ட நிறுவனங்களில், நாமகரணக் கூட்டுறவில் மற்றும் சபை ஒன்று கலந்திருப்பதில் இவ்வாறு பிரயாசப்படுகின்றனர். இருப்பினும் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள், தேவன் விரும்பும் ஒருமைப்பாட்டு வகையை, கிறிஸ்து எந்த ஒருமைப்பாட்டிற்காக ஜெபித்தாரே அந்த ஒருமைப்பாட்டை ஒருக்காலும் உருவாக்க முடியாது.

உலகம் முழுவதிலும் உள்ள சபையானது, தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் வகையில் உண்மையில் எவ்வாறு ஒன்றாக இருக்க முடியும்? வேதாகமத்தினால் வழிநடத்தப்படுதலுக்குக் கருத்து ஒருமித்தல் என்பதால் மாத்திரமே, மக்கள் அவ்வகையான ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்க முடியும். நாம் ஒன்றாயிருக்க முடிவதற்கு, நாம் எதை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பதற்கு, நாம் எல்லாரும் வேதாகமத்தினிடம் செல்லத் தீர்மானிக்கும்போது, நமது சொந்தக் கருத்துக்கள் எண்ணப்படுவதில்லை. அது தேவனுடைய போதனைகளாக உள்ளது. தேவன் கூறுவது என்ன என்பதைக் கேள்விப்படவும் அவரது வசனத்தைப் பின்பற்றவும் நாம் மனவிரும்பமாக இருக்கும்போது, எவரொருவரும் வேறு வரது கருத்திற்கும் உட்படத் தேவையில்லை; நாம் தேவனுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து சபையில் அவரது வழியை மாத்திரம் கொண்டிருக்க அனுமதிக்கிறோம். இதை நாம் செய்தால், நாம் ஒன்றாக இருப்போம், நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாயிருப்போம், தேவனுடைய வசனத்திற்கு நமது பொதுவான கீழ்ப்படிதலால் ஒன்றாக்கப் பட்டிருப்போம்!

(4) புதிய ஏற்பாட்டு சபையை மீளக்கட்டுவித்தல் அத்தியமாவசியமானதாக உள்ளது. மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான அவசியமானது, நேர்மறையான மற்றும் எதிர்மறையான நிபந்தனைகளில் காணப்பட முடியும்.

நேர்மறையான ஒரு நிலைப்பாட்டில் இருந்து, புதிய ஏற்பாடானது, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஒருவர், இயேசுவின்மீது விசுவாசம் கொண்டு (யோவான் 8:24), தமது பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பி (லூக்கா 13:3), கிறிஸ்துவில் தாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கையிட மனவிரும்பம் கொண்டு (மத்தேயு 10:32), பாவமன்னிப்பிற்காக ஞானஸ்நானத்தைப் பெற வேண்டும் (நடபடிகள் 2:38) (அல்லது தண்ணீர் முழுக்காட்டப்பட வேண்டும்; மாற்கு 16:16) என்று போதிக்கிறது. இந்த விஷயங்களைச் செய்பவர் இரட்சிக்கப்படுகிறார். இவ்வாறு அவர், ஒரு கிறிஸ்தவராக சபையில் சேர்க்கப்படுகிறார் (நடபடிகள் 2:47). கிறிஸ்துவே சபை என்ற ஒரே சாரத்தின் இரட்சகராக இருக்கிறார் (எபேசியர் 5:23; 4:4; 1:22, 23). நமது இரட்சிப்பு பற்றி நாம் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும் என்றால், கிறிஸ்து இரட்சிக்கிற சபையில் நாம் இருப்பது அவசியம் - மற்றும் அந்த சபையே புதிய ஏற்பாட்டின் சபையாக உள்ளது!

எதிர்மறையான ஒரு நிலைப்பாட்டில் இருந்து, புதிய ஏற்பாடானது, உறுதியற்ற எந்த நிபந்தனைகளிலும் இருந்து, புதிய ஏற்பாட்டு வடிவமைப்பிலிருந்து பிரிந்து போவதற்கு எதிராக எச்சரிக்கை செய்கிறது. இது, “மனுஷருடைய கற்பனைகளை உபதேசங்களாகப் போதிப்பதை” தடை செய்கிறது (மத்தேயு 15:9). மேலும் இது, மிகவும் தொலைவிற்கு

செல்லுதல் மற்றும் “கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில் நிலைத்திராமல் இருத்தல்” ஆகியவற்றிற்கு எதிராகவும் பேசுகிறது (2 யோவான் 9), அப்போஸ்தலர்களால் பிரசங்கிக்கப்பட்டதைத் தவிர வேறு எந்த உபதேசத்தையும் போதித்தவர்களுக்கு எதிராகவும் எச்சரிக்கிறது (கலாத்தியர் 1:8, 9), மற்றும் இது தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கு எதிராக விழுந்துபோவதற்கு எதிராகவும் எச்சரிக்கிறது (மத்தேயு 7:21). ஆக்கினைத் தீர்ப்பைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒருவர், தாம் தேவனுடைய வசனத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; இதை அவர் செய்கிறார் என்றால் அவர், புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவத்தை மீளக்கட்டுவித்தவில் ஈடுபட்டவராக இருக்கிறார் என்றாகிறது.

முதல் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனவர்களுக்கு வந்த ஆச்சரியமான ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாடு கூறுகிறது: பாவமன்னிப்பு, மன சமாதானம், பரலோகத்தின் நம்பிக்கை. இருப்பினும் புதிய ஏற்பாடானது, ஒரு சபையைப் பற்றியும், ஒரு வாழ்வின் வழி பற்றியும் மற்றும் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டளைகளைப் பற்றியும் கூடப் பேசுகிறது. இன்றைய நாட்களில் பலர், அந்த சபையில் இல்லாமலேயே, அந்த வாழ்வை வாழாமலேயே, அந்தக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாமலேயே, ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை விரும்புகின்றனர் என்பதுதான் இடர்ப்பாடாக உள்ளது! அவ்வாறு செய்யப்பட இயலாது! புதிய ஏற்பாட்டில் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள ஆசீர்வாதங்கள், புதிய ஏற்பாட்டில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள சபையுடன் பிரிக்க இயலாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன! ஆசீர்வாதங்களை பெறுவதற்கு நாம் சபையில் இருக்க வேண்டும்!

(5) மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான வேண்டுகோள் நடைமுறை சாத்தியமானதாக உள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவத்தை மீளக்கட்ட செய்யப்பட்ட முயற்சி என்பது முன்பு சரியாக வேலை செய்துள்ளது என்பதே அதில் உள்ள நடைமுறை சாத்தியமாக இருக்கிறது! பல கால வேளைகளில் பல இடங்களில் மீளக்கட்டுவித்தல் நிகழ்ந்துள்ளது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஸ்பெயின் நாட்டில் இருந்த, ஜூவன் மோன்ராய் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு பிரசங்கியார், உலகச் சந்தை விஷயமாக நியூயார்க் நகருக்குச் சென்றிருந்தார், அப்போது அவர், ஸ்பெயின் நாட்டில் நடப்படுவதற்குத் தாம் உதவிக்கொண்டிருந்த விஷயம் போன்றே, அமெரிக்காவில் இருந்த சில சபைக்குழுமங்களும் புதிய ஏற்பாட்டு வடிவமைப்பைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டறிந்தார். ஸ்பெயின் நாட்டில் இருந்த அந்தச் சில கிறிஸ்தவர்கள்தான் உலகத்தில் புதிய ஏற்பாட்டு சபையை மீளக்கட்டுவிக்கப் பிரயாசப் பட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரே குழு மக்கள் என்று அவர் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். அமெரிக்காவிலும் உலகம் முழுவதிலும் இருந்த பல இலட்சக்கணக்கான சகோதரர்கள் அதே நோக்கத்திற்காக ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டறிந்ததால் ஏற்பட்ட சந்தோஷம் பற்றி அவர் பேசினார். (அது வரையிலும்) அமெரிக்காவில் இருந்த சகோதரர்கள், ஸ்பெயின் நாட்டில் இருந்த மீளக்கட்டுவிக்கும் இயக்கம் பற்றி ஒன்றும் அறிந்திருக்கவில்லை, மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டில் இருந்த சகோதரர்கள், அமெரிக்கா நாட்டில் செய்யப் பட்டிருந்த மீளக்கட்டுவிக்கும் முயற்சிகள் பற்றி ஒன்றும் அறிந்திருக்கவில்லை, ஆனால் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கண்டறிந்தபோது, தங்கள் நோக்கங்களும் உபதேசங்களும் மெய்யாகவே

ஒன்றுபோல் இருந்ததை அவர்கள் கண்டறிந்தனர்!

இதே விஷயம் உலகம் முழுவதிலும் நடைபெற்றுள்ளது. மீளக்கட்டுவிக்கும் இயக்கங்கள் ஒன்று மற்ொன்றில் இருந்து சுயாதீனம் உள்ளவையாக, இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, இந்தியா, எத்தியோப்பியா மற்றும் போலந்து ஆகிய நாடுகளில் எழும்பியுள்ளன. இவ்விஷயங்களில், மனிதர்கள், புதிய ஏற்பாட்டு சபையை மீளக்கட்டுவதற்காக வேதாகமத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றபோது, அவர்கள், ஆராதனை, ஒருங்கமைப்பு மற்றும் சபையின் உபதேசம் ஆகியவற்றைப் பற்றி ஒரேவகையான முடிவுகளுக்கு வந்திருந்தனர்!

மீளக்கட்டுவித்தலின் கொள்கை பணியாற்றுகிறது; அது நடைமுறை சாத்தியமானதாக உள்ளது. அது மீண்டும் மீண்டும் நடைபெற்றள்ளது மற்றும் அது தொடர்ந்து நடைபெற முடியும். மக்கள் திறந்த மனதுடன் வசனத்திடம் சென்று, அங்கு அவர்கள் கண்டறிகிறபடி கிறிஸ்துவின் வழியை மீளக்கட்டுவிக்க நாடுவார்கள் என்றால், அதன் விளைவானது எப்போதும் இருந்துள்ளபடியே இருக்கும்: அது புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவமாக இருக்கும்.

முடிவுரை

வேதாகம உபதேசங்களை இன்றைய நாட்களில் மார்க்கரீதியான செயல்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்துதலில், புதிய ஏற்பாட்டு சபையின் அத்தியாவசியமான செயல்முறைகளை மீளக்கட்டுவித்தல் உள்ளடங்க வேண்டும். அந்த சபையின் எந்த செயல் முறைகள் மீளக்கட்டுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தலில், எச்சரிக்கை நிறைந்த விளக்கம் தேவைப்படுகிறது, அதுவே அடுத்த பாடத்தின் பாடக்கருத்தாக உள்ளது. இருப்பினும், மீளக்கட்டுவித்தலின் கொள்கைக்கு, மக்கள் தங்களை ஒப்புவிக்கும்போது, மற்றும் அவர்கள், வசனரீதியான சாட்சியத்தைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது, அவர்கள் பொதுவாக, இன்றைய நாட்களில் சபை எதைப்போன்று இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரேவகையான முடிவுகளையே அடைகின்றனர்.

குறிப்புகள்

¹முதல் நூற்றாண்டு சபையை மீளக்கட்டுவித்தலுக்கான வேண்டுகோள் என்பது, அந்த சபையில் அற்புத வரங்கள் தொடர்ந்திருந்தன என்ற போதனைக்குச் சீர்பொருத்தம் அற்றதாக இருப்பதில்லை. (1) சபையானது முழுப்பக்குவம் அடையும்போது அற்புத வரங்கள் ஒழிந்துபோகும் என்று பவுல் முன்னுரைத்தார் (1 கொரிந்தியர் 13:8-10). (2) இப்படிப்பட்ட வரங்கள் தரப்பட்ட வழியானது - அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் கைகளை வைத்தல் - இப்போது கிடைப்பதில்லை. (3) வரங்களுக்கான அவசியம் - வசனத்தை உறுதிப்படுத்துதல் - என்பது இப்போது இருப்பதில்லை. (4) வரங்கள் இப்போது சாட்சி பெற்றவையாக இருப்பதில்லை; புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில் அற்புதங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டது போன்று மக்கள் இப்போது அவற்றை நிகழ்த்துவதில்லை. ²இந்த பகுதி Coy Roper, *Our Plea*, tract #127 in the "Flip-Top Tract" series (Ft. Worth, Tex.: Star Bible Publications, n.d.), 7-12. என்பதில் இருந்து தழுவிப்பட்டுள்ளது. அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்படுகிறது.